

Allah'ın yardım ve inayeti

Konya'dan Recep Albayrak: “‘Bismillah Kudret-i Ezeliyenin taalluk ve tesirini celb eder. Ve o taalluk, abdin kesbine ve işine yardım edici bir ruh gibi olur. Öyleyse, hiç kimse, hiçbir işini besmelesiz bırakmasın!’ (İşârâtü'l-İ'câz) Bu hüküm, söylenişi ülfet peyda ettiği durumda da celp eder mi? Yoksa kastî niyet gerekli mi?”

Cenâb-ı Allah her hâl ve şartta kullarının yardımcısıdır. Her türlü musibet ve sıkıntılarda, her türlü ihtiyaç anında Allah'ın inayeti, yardımı, rahmeti ve şefkati hep ön plândadır. Cenâb-ı Hakk'ın rahmeti gazabını geçmiştir. Gazabında da sayısız rahmet bulmak mümkündür. O, Kendisine sığınan mahlûkatını ve kendi adını anan kullarını asla eli boş çevirmez. Duâlarına cevap verir ve hikmetine göre duâlarını kabul eder. Sığınışlarını makbul sayar. Kul, Allah'a yönelişini, işine başlarken “Bismillahirrahmanirrahim” demekle gösterir. Hayırlı bir işe başlarken Bismillah diyerek Kendi adını anan kulunun elinden Allah tutar. Yani, kul Bismillah dediği zaman Allah'ın ezelî kudretini üzerinde ve işinde hisseder. Ummadığı, bilmediği ve görmediği bir el kendisine hep yardımcı olur. İş rast gider. İş önünden gelir. Allah “yürü ya kulum!” der.

Allah'ın insan ve canlılar üzerindeki açık yardımının görmezden gelinemeyeceğini vurgulayan¹ Bedüzzaman Hazretleri, kâinat sayfasında da tam bir İlâhî yardım seferberliğinin hüküm sürdüğünün gözlerden kaçmadığını bildiriyor.² Saîd Nursî'ye göre, dikkat ile bakarsak, varlıklar içinde cansız, şuursuz ve şefkatsiz olarak gördüğümüz hemen her şeyin bile, sanki birbirlerine bilerek şefkat gösteriyormuşçasına birer muâvenetçi ve yardımcı olduklarını görmekten kendimizi alamayız. Demek her şey birbirlerinin yardımına ve inayetine, Rahîm ve Hakîm bir Rabb-i Zülcelâl'in rahmetiyle ve emriyle koşmaktadırlar, koşturulmaktadırlar.³

Bedüzzaman'a göre, eserleri görünen bu geniş inayetten daha güzel, daha geniş ve daha kapsamlı bir inayet kabil değildir.⁴ Çünkü bu Allah'ın inayetidir ve bu inayet her şeyi kuşatmıştır.⁵ Madem dünya var ve dünya içinde bütün eserlerde hikmet, inayet, rahmet ve adalet hakikatlerinin gerçekliğinden hiç kimsenin şüphesi yoktur. Öyleyse elbette dünyanın vücudu kadar kat'î bir şekilde âhîret de vardır.⁶ Çünkü

hikmet, inayet, rahmet ve adalet daimîdirler, bakidirler, ezelîdirler ve ebedîdirler.⁷ Esasen, bâkî bir âlem ve bâkî bir hayat Allah'ın biz aciz, çaresiz ve nâçâr kullarına inayetten başka bir şey değildir.⁸

Göz ile görünen bu hadsiz nimetlendirmelerin, ihsanların, lütufların, keremlerin, inayetlerin ve rahmetlerin, gayb perdesi arkasında bir Zat-ı Rahman-ı Rahîm bulunduğunu sönmemiş akıllara ve ölmemiş kalplere gösterdiğini belirten⁹ Saîd Nursî Hazretleri, canlılarda güzel yapma “fiilini ve inayetini” çalıştıran hakikatin, güzel yapma “iradesi” ile süsleme “kastı” olduğunu beyan eder. Bediüzzaman'a göre, bu sıfatlar da hayat mânâsında hükmediyorlar. San'at eliyle ve inayet fırçasıyla hayat mânâsı zîhayatın püskül, yaprak, göz, kulak gibi azalarına birer hüsün ve birer ziynet renkleri veriyor; yeryüzüne, mâdenlere, bitkilerin ve hayvanların her birisine farklı birer güzellik ve ayrı birer görkem veriyor. Keza yine aynı hayat mânâsı, Cennetin bağlarına, kasırlarına ve hurilerine de sonsuz birer güzellik ve ziynet vermiştir.¹⁰

Rızık da, kudret nazarında hayat kadar ehemmiyetlidir. Öyleyse Bediüzzaman'a göre şu gerçek teslim edilmelidir: Mevcudâtı kudret çıkarıyor, kader giydiriyor, inayet besliyor.¹¹ Allah'ın inayeti ve yardımı böylesine kayıtsız şartsız üzerimizdeyken, bizim “Bismillah” diyerek O'nun adını anışımız, bizim için bir takdir, bir teşekkür, bir kadirbilirlik, bir kulluk ifadesi olur. Bismillah ülfetle söylene bile, tesirsiz kalmaz. En kör noktalarımızda bile “Bismillah” dediğimiz anda işimizde ve içimizde bir kudret ışığı, bir inayet pırıltısı, bir yardım eli belirir. Bediüzzaman “Gafletle yapılan zikirler dahi feyizden hâli değildir”¹² demiştir.

Dipnotlar:

- 1- Mesnevî-i Nûriye, s. 43;
- 2- Mesnevî-i Nûriye, s. 53;
- 3- Mesnevî-i Nûriye, s.131;
- 4- Sözler, s. 82;
- 5- Lem'alar, s. 300;
- 6- Sözler, s. 83;
- 7- Sözler, s. 110;
- 8- Sözler, s. 97;
- 9- Sözler, s. 96;
- 10- Sözler, s. 574;
- 11- Mektûbât, s. 460;
- 12- Mesnevî-i Nuriye, s. 75